

Mr. & Mrs. PERFECT

TEKST FLEUR BAXMEIER EEN MAN DIE DE BADKAMER NIET NETJES ACHTERLAAT? GELIJK DUMPEN, VINDT AVANTGARDES FLEUR. NET ALS VEEL ANDERE SINGLES STELT ZIJ STEEDS HOGERE EISEN AAN HAAR – POTENTIËLE – PARTNERS. WAAR KOMT DIE KRITISCHE HOUDING VANDAAN? BEREIKEN WE ER IETS MEE? ILLUSTRATIE RIANNE CRAMER

Verzorgd, aantrekkelijk, rijk, lief, zorgzaam, maar ook stoer, ambitieus, knap en uitermate grappig. Zo op het eerste gezicht leek verovering K. alle ingrediënten in huis te hebben om door te gaan naar de volgende ronde. Klein minpuntje was dat hij de badkamer na elke douchesessie achterliet als een overstroomd rampgebied – denk: natte handdoeken, afgeknipte nagels op de grond en shampoo-resten tegen de muur – maar ach, dacht ik in het begin, dat krijg ik er nog wel uit. Niet dus. Zelfs na herhaaldelijk aanstippen van dit heikele punt (eerst heel lieflijk, later iets dwingender en uiteindelijk flink geërgerd) bleef meneer obstinaat weigeren zijn troep op te ruimen. Noem me een zeikerd, noem me high maintenance, maar daar knap ik op af. Net als op opmerkelijke gezichtsuitdrukkingen tijdens de seks, rugbeharing, lubberende boxershorts met stripfiguren en papperige Brinta als favoriet ontbijt. Kritisch? Mwah. Ik noem het zelf liever selectief. Want een man die in de prille beginfase al dergelijke fabrieksfoutjes vertoont, daar is ongetwijfeld nog veel meer mis mee. Om toekomstige rampscenarië's – elkaar de tent uit schelden, een (v)echtscheiding of gewoon een eindeloze reeks irritaties – te voorkomen, kun je de stekker er daarom niet vroeger genoeg uittrekken. Althans, dat is mijn bescheiden mening. En daarin sta ik niet alleen, zo blijkt uit cijfers van het CBS. Lees en huiver: nooit eerder waren er zo veel singles in Nederland als nu (2,2 miljoen naar schatting – in Amsterdam is zelfs veertig procent van alle mensen tussen de 25 en 40 vrijgezell!), het aantal scheidingen neemt in 2010 weer fors toe en samenwonen is bij voorbaat al gedoemd te mislukken. "Uit recent onderzoek blijkt dat getrouwde stellen er na veertien jaar bijna twee keer zo vaak – twintig procent – de brui aan geven dan in de jaren zestig of zeventig," zegt Jan Latten, hoogleraar demografie aan de Universiteit van Amsterdam en werkzaam bij het CBS.

Een man die in de beginfase al fabrieksfoutjes vertoont, DAAR MOET MEER MIS MEE ZIJN

"Als je kijkt naar samenwoners," vervolgt hij, "dan zie je dat één op de drie stellen na veertien jaar uit elkaar is, terwijl dat in de jaren zeventig gold voor slechts één op de vijf stellen." Het aantal verbroken relaties neemt dus op alle fronten toe, ofwel: relaties worden – als we er überhaupt al aan beginnen – steeds breekbaarder. Hoe komt dat? Waarom zijn we met z'n allen zo kritisch geworden? Hoe komt het dat we op elke slak zout leggen? En: wat schieten we daar eigenlijk mee op?

GEZOCHT: IDEALE MATCH

"In tegenstelling tot veertig of vijftig jaar geleden zijn vrouwen niet meer economisch afhankelijk van de man," verklaart psycholoog Frederike Mewe van Train Je Talent. Vroeger was het een vanzelfsprekendheid dat de man buitenshuis werkte

en het geld verdiende, terwijl de vrouw thuis voor de kinderen zorgde, eten kookte en wasjes draaide. Frederike: "Je vroeg je als vrouw niet af of je man wel grappig/empathisch/knap genoeg was, nee, de hamvraag was of hij goed voor jou en jullie gezin kon zorgen."

Was dat het geval, dan was het al snel goed. "Tegenwoordig hebben vrouwen ook een carrière, verdienen ze hun eigen geld," legt Frederike uit. "Ze hebben geen man meer nodig voor hun onderhoud en stellen daardoor andere eisen aan een partner. Was het vroeger genoeg als een man een

Jan Latten: 'HIJ MOET DE IDEALE MATCH ZIJN – voor minder doen vrouwen het niet'

rijbewijs en een baan had, vandaag de dag moet hij ook nog goed zijn in bed, een leuke vriendenkring hebben, ambitieus zijn, de juiste kleding dragen en noem het allemaal maar op." Volgens demograaf Jan Latten is dat op zich een logische ontwikkeling. "Vrouwen van nu hebben zo veel tijd en energie gestopt in het optimaliseren van hun eigen leven dat ze geen genoeg willen nemen met zo maar een of andere onbenul aan wie ze zich ook nog eens moeten aanpassen. Nee, een man moet iets toevoegen aan hun leven. Hij moet dé ideale match zijn, want voor minder doen ze het niet."

Dat gegeven wordt nog eens versterkt door de vrijheid die we in onze huidige meerkeuzemaatschappij hebben. Frederike: "Alles kan, alles mag en de mogelijkheden om nieuwe mensen te ontmoeten zijn eindeloos: internet, reizen, teamdates, singleavonden. We zijn in de supermarkt al kritisch op de soort vla die we kopen, dus waarom zouden we dat niet zijn als het gaat om een levenspartner? Het is niet raar om even verder te kijken – dat vinden we zelfs normaal."

Ons referentiekader bij dat 'verder zoeken' is bovendien niet gewoon de buurjongen, nee, dankzij de perfecte plaatjes die we dagelijks binnenkrijgen via internet, tv-programma's, glossy's en sociale netwerksites als Facebook en Hyves willen we minimaal een Brad Pitt of Leonardo DiCaprio aan de haak slaan. Jan: "Doordat we elk uur van de dag worden geconfronteerd met allerhande vormen van perfectie, is dat de norm geworden. En willen wij dat dus ook – op alle vlakken."

DE BOOT GEMIST

Gevolg van deze ultrakritische houding is dat er alras meer singles bijkomen (niemand is immers goed genoeg om een serieuze relatie mee aan te gaan) én bestaande relaties steeds sneller worden verbroken (waarom bij een B-partner blijven als je er ook eentje met A-status kunt krijgen?). Slim? Niet volgens auteur Lotti Gottlieb die met haar boek *Goed genoeg* voor veel ophef zorgde in Amerika. Haar boodschap: de ware hoeft helemaal niet perfect te zijn – gewoon goed is goed genoeg.

Volgens Lotti moeten vrouwen zich minder laten leiden door

romantische boeken, films en televisieseries – van Jane Austen tot *Friends* – die de mythe van de allesomvattende liefde en het droomhuwelijk in stand houden en meer oog hebben voor de objectieve voordelen van een relatie of huwelijk. "Vrouwen die blijven dromen over een romantische liefde moeten zich voorbereiden op een eenzame toekomst," aldus Lotti die zelf 40, moeder en single is en – naar eigen zeggen – spijt heeft dat ze zo lang heeft gewacht op de ware liefde. Hierdoor heeft ze die nooit gevonden en nu heeft ze het gevoel dat ze de spreekwoordelijke boot heeft gemist. Het voorland voor mij – en alle andere kritische vrouwen in Nederland? "Ik ben het met Lotti Gottlieb eens dat vrouwen gebaat zouden zijn bij een realistischer beeld van de liefde," vindt Frederike Mewe. "Je gaat nooit iemand vinden die helemaal perfect is. Dat bestaat gewoon niet!" In plaats van jezelf druk te maken om futiliteiten als witte sokken of een verkeerd merk jeans, kunnen wij vrijgezellen volgens Frederike beter focussen op het grote geheel.

"Vraag je af of jullie dezelfde waarden in het leven belangrijk vinden. Zitten jullie op één lijn wat betreft de verhouding werk en privé? Hoe denkt hij over rollenpatronen? Is er sprake van respect, gelijkwaardigheid en betrouwbaarheid in jullie relatie? Dát zijn zaken van wezenlijk belang. Verder is er niets mis met een beetje flexibiliteit in een relatie: het is een kwestie van geven en nemen. Gun elkaar de ruimte om je eigen ding te kunnen doen, voel niet de verplichting om alles voor de ander te doen, behoud je eigen leven – en heb het vooral leuk samen."

Ergo: het devies voor alle singles is de verwachtingen bijstellen en accepteren dat een man die én knap én rijk én zorgzaam én humoristisch én stoer is hoogstwaarschijnlijk alleen in

WIL DE ECHTE, MR. RIGHT NU OPSTAAN?

TWIJFELS OF HIJ HÉT ECHT IS? Sowieso moet je je lichamelijk tot hem aangetrokken voelen, maar daarnaast kun je letten op een aantal andere punten: communicatie (zitten jullie op dezelfde golflengte?), gemeenschappelijke interesses (je moet samen iets kunnen doen wat je allebei leuk vindt), ambities (schrikken de verwachtingen van de ander je af – of vice versa), ethiek (delen jullie dezelfde waarden), orde en netheid (slobbertrui vs. mantelpak kan op den duur voor wrijving zorgen).

Bron: Frederike Mewe van *Train Je Talent*

soapseries, romantische komedies en de Bouquetreeks voorkomt – of Leonardo DiCaprio heet en daarmee compleet onbereikbaar. Een hard gelag? Ach. Ik ben zelf ook niet perfect, dus waarom zou mijn partner dat eigenlijk wel moeten zijn? Goed genoeg is misschien heel zo gek nog niet, al gaat de voorkeur – eerlijk is eerlijk – nog steeds uit naar iemand die de badkamer wél netjes achterlaat. Wie biedt? ♣

Vrouwen hebben zó veel energie gestopt in het optimaliseren van hun leven dat ze **GEEN GENOEGEN NEMEN MET EEN OF ANDERE ONBENUL'**

